

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 737/22
5.9.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, Весне Петровић и Душанке Ђорђевић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Божовић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 18К бр.551/20 од 13.06.2022.године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Божовић и у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА, који је о седници већа уредно обавештен у смислу члана 447 став 4 ЗКП, дана 05.09.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Божовић, а пресуда Вишег суда у Београду 18К бр.551/20 од 13.06.2022.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 18К бр.551/20 од 13.06.2022.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ, па му је суд, у смислу наведених законских прописа и на основу одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, претходно утврдио за извршење кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ казну затвора у трајању од 5 година и 2 месеца, а затим му је на основу члана 62 КЗ узео као утврђену казну затвора у трајању од 3 године, на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду К бр.466/18 од 03.10.2019.године, правноснажном дана 13.07.2020.године и извршном дана

25.01.2021.године, те га је даљом применом одредби чланова 60 и 63 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 година и 6 месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 17.04.2017.године до 09.03.2018.године, као и од 15.08.2020.године, када је лишен слободе, па надаље.

На основу члана 87 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета – металног шила са пластичном дршком црне боје.

На основу члана 84 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, па је одређено да ће се иста извршавати у заводу за извршење казне затвора или одговарајућој здравственој установи и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, с тим да ће се време проведено на лечењу урачунати у казну затвора. Окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, усвоји жалбу, те преиначи пресуду Вишег суда у Београду 18К бр.551/20 од 13.06.2022.године и окривљеном АА за кривично дело из члана 113 у вези члана 30 КЗ утврди појединачну казну затвора у дужем временском трајању, а, следствено томе, изрекне и јединствену казну затвора у дужем временском трајању у односу на ону која је изречена првостепеном одлуком;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Снежана Божовић, због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, усвоји жалбу, те преиначи првостепену ожалбену пресуду тако што ће утврдити појединачну казну затвора у краћем временском трајању, те изрећи јединствену казну затвора у краћем временском трајању од изречене, уз предлог да окривљени и бранилац буду позвани на седницу већа Апелационог суда у Београду.

Заменик Апелационог јавног тужиоца у Београду је у поднеску Ктж бр.796/22 од 28.07.2022.године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктж бр.499/20 од 16.06.2022.године и пресуду Вишег суда у Београду К бр.551/20 од 13.06.2022.године преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног АА осудити на јединствену казну затвора у дужем временском трајању, а жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Божовић одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног и одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног, који је о седници већа обавештен у смислу члана 447 став 4 ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и предлогом заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда тако што се истиче да приликом одмеравања казне суд није на правилан начин ценио утврђене чињенице које утичу да казна буде већа или мања, услед чега је изрекао исувише благу јединствену казну, односно да је правилно утврдио олакшавајуће околности, али да им је дао превелики значај, и то пре свега делимичном признању окривљеног, док није водио рачуна о тежини учињеног кривичног дела, о околностима под којима је извршено, као и да неоправдано није дао карактер отежавајуће околности ранијој осуђиваности окривљеног због истог кривичног дела, јер из наведеног произлази да кривична санкција није имала корективни утицај на окривљеног. На основу наведеног, закључено је да се утврђеном казном затвора у висини запређеног посебног минимума и изреченом јединственом казном у конкретном случају не могу постићи циљеви специјалне и генералне превенције.

Побијајући првостепену пресуду, бранилац окривљеног АА, адвокат Снежана Божовић истакла је да је одлука о кривичној санкцији неправилна, јер приликом одмеравања казне суд није у довољној мери узео све олакшавајуће околности које утичу да казна буде мања, и то околности под којима је дело извршено, односно притиске и провоцирање од стране присутних лица, па и самог оштећеног, према окривљеном, чињеницу да из налаза и мишљења вештака Специјалне затворске болнице произлази да је окривљени кривично дело извршио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса средњег интензитета, а у које стање су га довели управо оштећени и трећа лица, затим његове личне прилике, односно да је реч о особи чије су интелектуалне способности ниског просека, однос према оштећеном, односно да је управо окривљени позвао полицију и хитну помоћ, да оштећени није имао озбиљније и трајније последице повређивања јер су ране биле искључиво површне, као и да су након свега окривљени и оштећени остали у коректним односима.

Међутим, испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је оценио да је првостепени суд приликом одлучивања о висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај.

Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности ценио делимично чињенично признање кривичног дела, коректно држање окривљеног пред судом, исказано кајање, чињеницу да је дело остало у покушају, да га је окривљени извршио у стању битно смањене урачунљивости, као и да се оштећени није придружио кривичном гоњењу, нити истакао имовинскоправни захтев, док је од отежавајућих околности ценио ранију осуђиваност окривљеног, с тим да, супротно наводима жалбе јавног тужиоца, правилно осуду због истог кривичног дела из члана 113 у вези члана 30 КЗ није ценио и као отежавајућу околност, имајући у виду да је казна на коју је окривљени раније осуђен због наведеног кривичног дела узета као утврђена у предметном кривичном поступку приликом одмеравања јединствене казне затвора. Имајући у виду утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног,

правилно му је првостепени суд најпре због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 5 година и 2 месеца, а потом му је, у складу са чланом 62 КЗ, узео као утврђену казну затвора у трајању од 3 године по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр.466/18 од 03.10.2019. године којом је оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези члана 30 КЗ, након чега га је даљом применом одредбе члана 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 година и 6 месеци, у коју му је, на основу члана 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору као у диспозитиву првостепене пресуде. По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, изреченом јединственом казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврха кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног.

Имајући у виду наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић, с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић